บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

3.1 ข้อมูลการผลิตในปัจจุบัน

ฝ่ายผลิตของโรงงานผลิตชิ้นส่วนปั๊มที่ผู้วิจัยศึกษานั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แผนกหลักๆ ได้แก่

- แผนกไส้แบบ (Sand Core)
- แผนกหล่อ (Foundry Shop)
- แผนกกลึง (Machining)

3.1.1 ขั้นตอนการผลิต

กระบวนการหล่อชิ้นส่วนในแผนกหล่อที่สนใจจะทำการปรับปรุงนั้นมีขั้นตอนการผลิตดังต่อไปนี้

3.1.1.1 การหลอมโลหะ (Melting)

เริ่มจากใส่ Pig Iron และ Return Scrap (Sprue & Riser) ลงในเตาเหนี่ยวนำไฟฟ้า (Induction Furnace) ขนาด 500 กิโลกรัม ปรับกำลังไฟไว้ที่ 400 kW จากนั้นเติมส่วนผสมต่างๆ เช่น Copper, Nickel, Steel scrap, Carbon รวมทั้ง Scrap และ Chip ตามสัดส่วนที่กำหนด รอจนหลอมละลายหมด

3.1.1.2 ตรวจสอบส่วนผสมทางเคมี (Check Chemical Composition)

หลังจากโลหะหลอมละลายแล้ว ทางฝ่ายผลิตจะตักน้ำโลหะขึ้นมาเทลงเบ้าตัวอย่าง เพื่อให้ฝ่ายควบคุมคุณภาพตรวจสอบส่วนผสมทางเคมี โดยฝ่ายผลิตจะต้องรอผลการตรวจสอบจากฝ่ายควบคุมคุณภาพก่อนที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป (ถ้าส่วนผสมทางเคมีไม่ผ่านต้องเติมส่วนผสมใหม่ ที่ขาดตามที่ฝ่ายควบคุมคุณภาพกำหนดและนำไปให้ฝ่ายควบคุมคุณภาพตรวจสอบอีกครั้ง จนกว่าจะได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้)

3.1.1.3 ตรวจสอบอุณหภูมิของน้ำโลหะ

จากนั้นจะทำการตรวจสอบอุณหภูมิน้ำโลหะ ให้ได้ตามที่กำหนด (สูงกว่าอุณหภูมิเทประมาณ $100^{O}C$) ปกติจะอยู่ที่ประมาณ $1,600^{O}C$ - $1,620^{O}C$

3.1.1.4 เทน้ำโลหะลงเบ้าลำเลียง (Tapping)

เมื่อน้ำโลหะพร้อมแล้ว ทำการเตรียมเบ้าลำเลียง (Ladle) โดยการใส่ Inoculant (Cabonloy) ลงไป 0.4% ในเบ้าก่อนเทน้ำโลหะ จากนั้นทำการกำจัด Slag อีกครั้ง แล้วเคลื่อนย้ายเบ้าไปเตรียมเทลงแบบ

3.1.1.5 เทน้ำโลหะลงแบบ (Pouring)

วัดอุณหภูมิน้ำโลหะ เมื่อได้ตามที่กำหนดแล้ว (1,520^{O}C สำหรับรุ่น 400 I) เทลงในแบบหล่อทรายที่จัดเตรียมไว้

3.1.1.6 แกะแบบและตัดทางเดินน้ำ/รูเท

ปล่อยน้ำโลหะให้เย็นในแบบทรายชื้น ทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที จากนั้นนำไปแกะออกจากแบบและตัดทางเดินน้ำ/รูเท

3.1.1.7 ยิงทราย

นำชิ้นงานหลังจากตัดทางเดินน้ำและรูเท มาทำความสะอาดด้วยการยิงทราย และให้ฝ่ายควบคุมคุณภาพตรวจสอบก่อนจะส่งไปกระบวนการกลึงต่อไป

ขั้นตอนการผลิตทั้งหมดที่กล่าวไปแล้วนั้นสามารถเขียนเป็น Flowchart ได้ดังรูปที่ 3.1

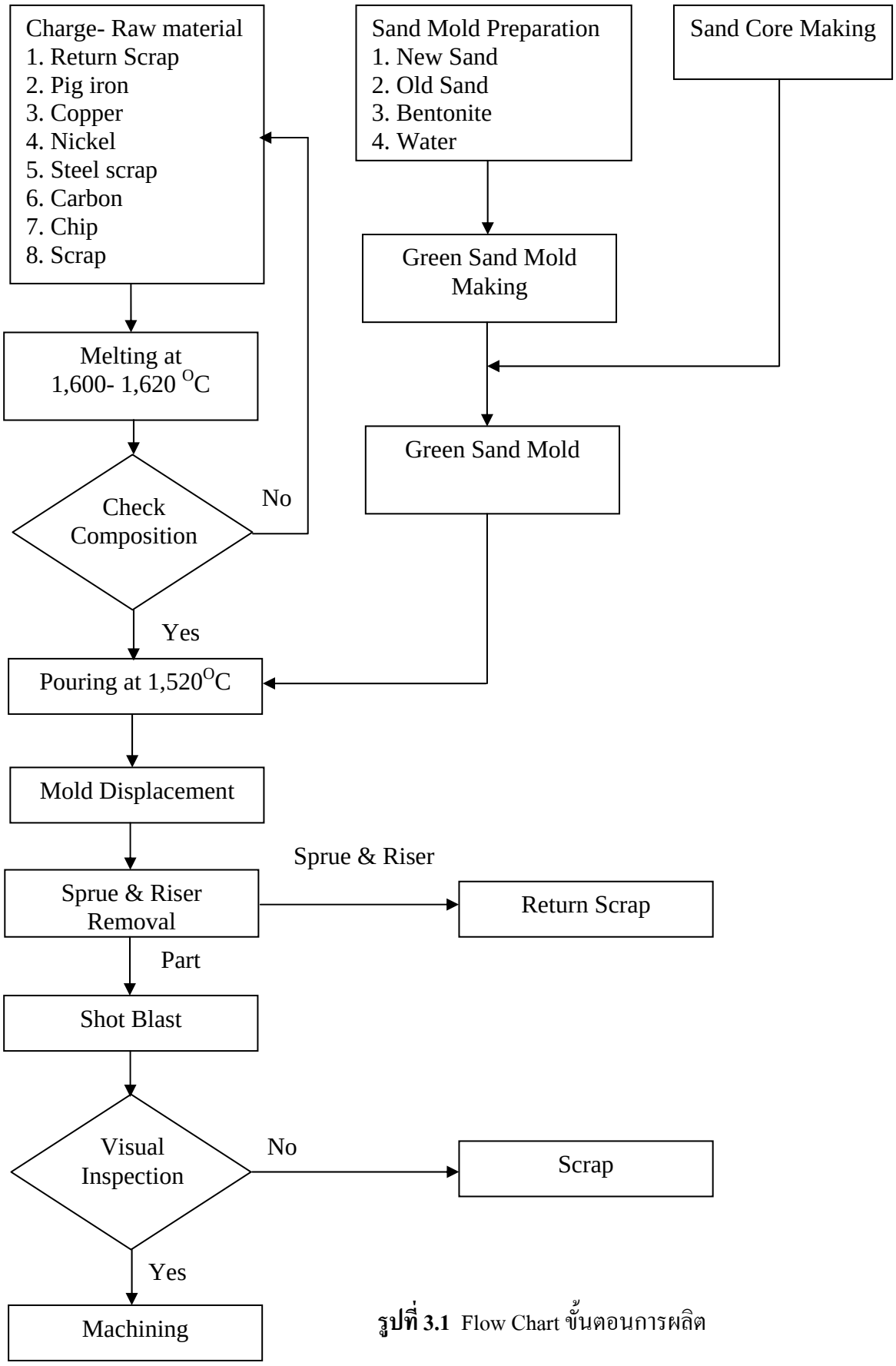

รูปที่ 3.1 Flow Chart ขั้นตอนการผลิต

3.1.2 วัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานวิจัย

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย มีดังต่อไปนี้

3.1.2.1 เตาหลอม (Oven)

ใช้สำหรับหลอมวัตถุดิบ เตาหลอมที่ในงานวิจัยนี้เป็นเตาเหนี่ยวนำไฟฟ้าขนาด 500 กิโลกรัม ใช้กำลังไฟฟ้า 400 kW แสดงดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 ตัวอย่างเตาหลอมโลหะ (Induction Furnace)

3.1.2.2 เบ้า (Ladle)

ใช้สำหรับรับน้ำเหล็กที่หลอมสมบูรณ์แล้ว ลำเลียงไปสู่บริเวณเทแบบหล่อ โดยเบ้าที่ใช้มีขนาด 100 กิโลกรัม แสดงดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 ตัวอย่างเบ้ารับน้ำโลหะ (Ladle)

3.1.2.3 เทอร์โมคัปเปิล (Thermocouple)

เทอร์โมคัปเปิลใช้สำหรับวัดอุณหภูมิของน้ำเหล็กทั้งในเตาและในเบ้าก่อนเทลงแบบหล่อ โดยเทอร์โมคัปเปิลที่ใช้เป็น

3.1.2.4 สเปคโตรมิเตอร์ (Spectrometer)

สเปคโตรมิเตอร์ใช้สำหรับวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของโลหะ เพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ งานวิจัยนี้จะใช้สเปคโตรมิเตอร์ยี่ห้อ Amatek รุ่น LAB LAVM 11 ในการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมี แสดงดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 Amatek Spectrometer รุ่น LAB LAVM 11

3.1.2.5 เครื่องทดสอบความแข็ง (Hardness Test)

การทดสอบค่าความแข็งของชิ้นงานหลังหล่อขึ้นรูปเพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ด้วยเครื่อง Hardness Test ยี่ห้อ Mitutoyo HR-300 ด้วยหัวกดบอล (Ball) ขนาด 1.5875 มิลลิเมตร ด้วยแรง 980.7 นิวตัน (100 kgf) ซึ่งหน่วยการวัดที่ได้คือ HRB

เครื่องวัดความแข็งแสดงดังรูปที่ 3.5

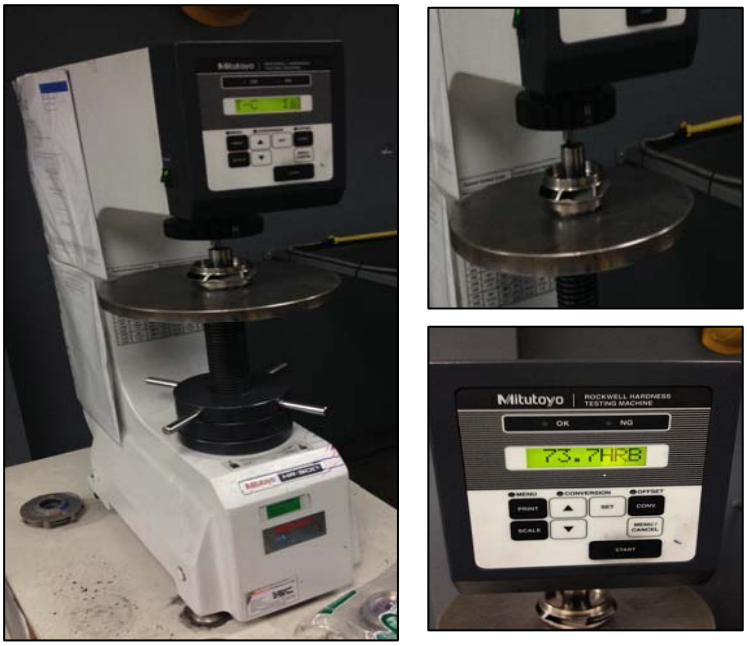

รูปที่ 3.5 การวัดค่าความแข็งจากเครื่อง Hardness Test ยี่ห้อ Mitutoyo HR-300

3.1.2.6 กล้องจุลทรรศน์ (Optical Microstructure)

ใช้สำหรับตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคของโลหะ ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้สำหรับส่องดูโครงสร้างของจุลภาคภายหลังการหล่อ โดยใช้กล้อง Optical Microscope รุ่น Olympus GX51 ดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 Optical Microscope รุ่น Olympus GX51

3.1.2.7 เครื่องทำแบบทราย

ใช้สำหรับทำแบบหล่อทรายชื้นที่ใช้ในสายการผลิตแบบ Manual โดยในงานวิจัยจะใช้เครื่องอัดทรายชนิดกระแทกอัด (Jolt-Squeeze Molding Machine) ดังแสดงในรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 เครื่องทำแบบหล่อทรายเครื่องอัดทรายชนิดกระแทกอัด

3.2 ระบุปัญหา

จากการพิจารณาปริมาณและมูลค่าความเสียหายของงานเสียทั้งหมดภายในบริษัทผลิตชิ้นส่วนปั๊มแห่งนี้ พบว่า ผลิตภัณฑ์รุ่น 400 I เป็นงานที่มีปริมาณการผลิตมากที่สุดในบริษัทคิดเป็น 8.5% ของการผลิตทั้งหมด และมีมูลค่าความเสียหายเป็นอันดับที่สองประมาณ 80,000 ดอลลาร์ต่อปี (อ้างอิงปี 2013) แสดงดังรูปที่ 3.8 ดังนั้นเพื่อสนองต่อนโยบายการลดต้นทุน (Cost Reduction) ของทางบริษัท ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหางานเสียที่เกิดขึ้นสำหรับผลิตภัณฑ์รุ่นนี้

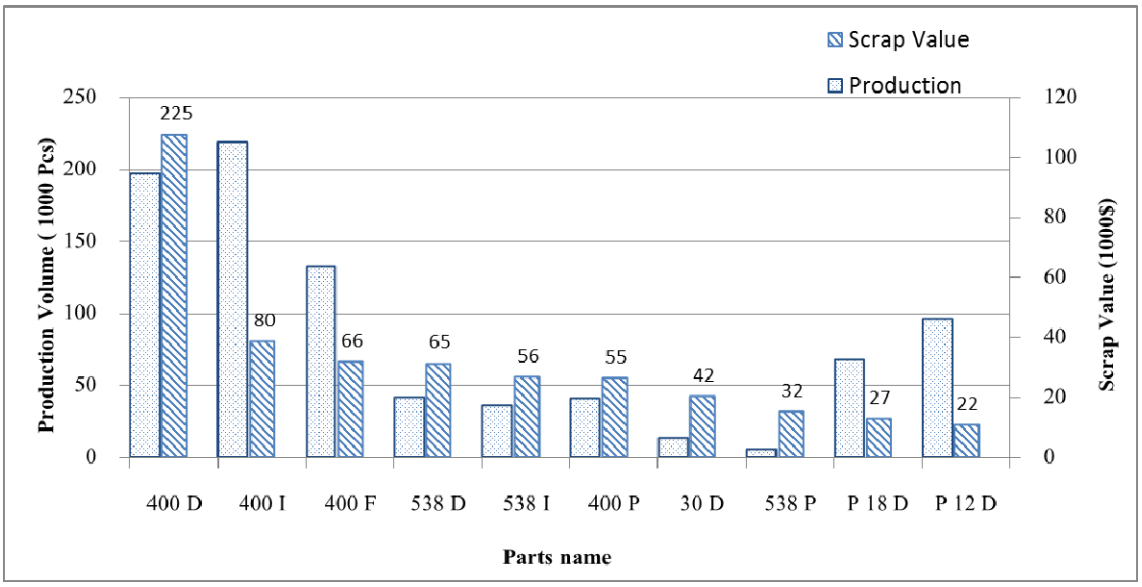

รูปที่ 3.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์รุ่นต่างๆกับปริมาณการผลิตและมูลค่าความเสียหายจากชิ้นงานเสียของผลิตภัณฑ์ 10 อันดับแรกของบริษัท

การตรวจสอบงานเสีย โดยปกติจะทำการตรวจสอบด้วยตาเปล่าเป็นหลัก ซึ่งจะมีขั้นตอนการตรวจสอบชิ้นงานเสียหลักๆอยู่ 2 ขั้นตอน คือ การตรวจสอบหลังการหล่อ (As-cast) และการตรวจสอบหลังจากกลึง โดยหากตรวจพบปัญหางานเสียที่เกิดจากงานหล่อในกระบวนการกลึงนั้น ทางแผนกกลึงจะแจ้งกลับมาทางแผนกหล่อเพื่อเก็บเป็นข้อมูลงานเสียจากการหล่อด้วย ซึ่งตามมาตรฐานของแผนกหล่อจะมีการฝึกอบรมพนักงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจในงานเสียแต่ละประเภท เพื่อความถูกต้องในการแยกประเภทของงานเสียที่เกิดขึ้น และยังเป็นประโยชน์มากสำหรับการวิเคราะห์หาสาเหตุของงานเสียเพื่อนำไปสู่การแก้ไขต่อไป

เมื่อนำปัญหาชิ้นงานเสียรุ่น 400 I ที่ผลิตด้วยแบบหล่อทรายชื้นโดยเครื่องอัดทรายชนิดกระแทกอัด มาแยกประเภทความเสียหาย ได้ผลดังตารางที่ 3.1 เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะได้กราฟความสัมพันธ์ดังรูปที่ 3.9

ตารางที่ 3.1 ตารางจำแนกประเภทชิ้นงานเสียจากการผลิตชิ้นส่วนปั๊มรุ่น 400 I

Problem	Defect (pcs)	% Defect
Vane misrun	851	68.37
Sand Crack	128	10.30
Other	106	8.55
Dent	77	6.18
Slag/ Inclusion	74	5.98
CNC	8	0.62
Total	1,245	100.00

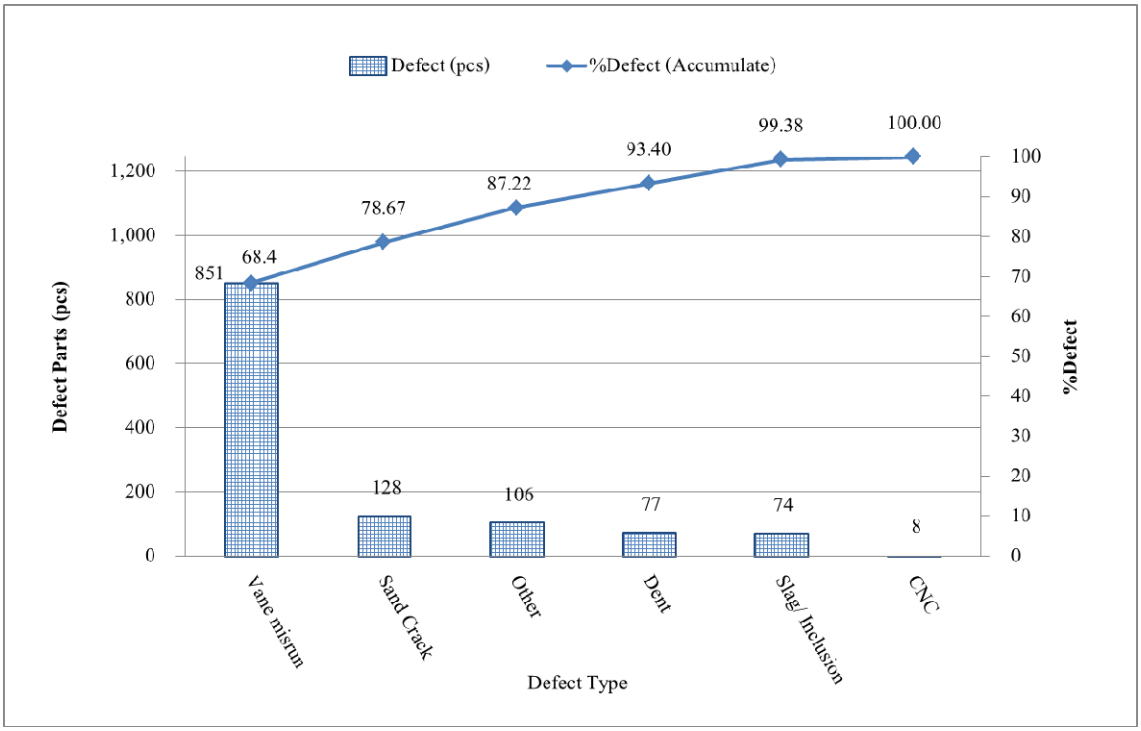

รูปที่ 3.9 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นงานเสียประเภทต่างๆกับปริมาณชิ้นงานเสียที่เกิดขึ้น(ชิ้น) และเปอร์เซ็นต์สะสมของชิ้นงานเสียจากกระบวนการหล่อชิ้นส่วนปั๊มรุ่น 400 I

จากการผลิตชิ้นส่วนปั๊มรุ่น 400 I พบว่า ปัญหาที่มีสัดส่วนสูงที่สุดของรุ่นนี้คือ ปัญหาใบพัดไม่เต็มแบบ (Vane Misrun) คิดเป็น 68.4% ของปริมาณชิ้นงานเสียทั้งหมด ดังนั้นงานวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาการลดปริมาณงานเสียประเภทวิ่งไม่เต็มแบบในกระบวนการหล่อชิ้นส่วนปั๊ม รุ่น 400 I ด้วยแบบหล่อทรายชื้น ที่ทำแบบด้วยเครื่องทำแบบทรายชนิดกระแทกอัด ซึ่งตัวอย่างชิ้นงานเสียประเภทวิ่งไม่เต็มแบบ แสดงดังรูปที่ 3.10

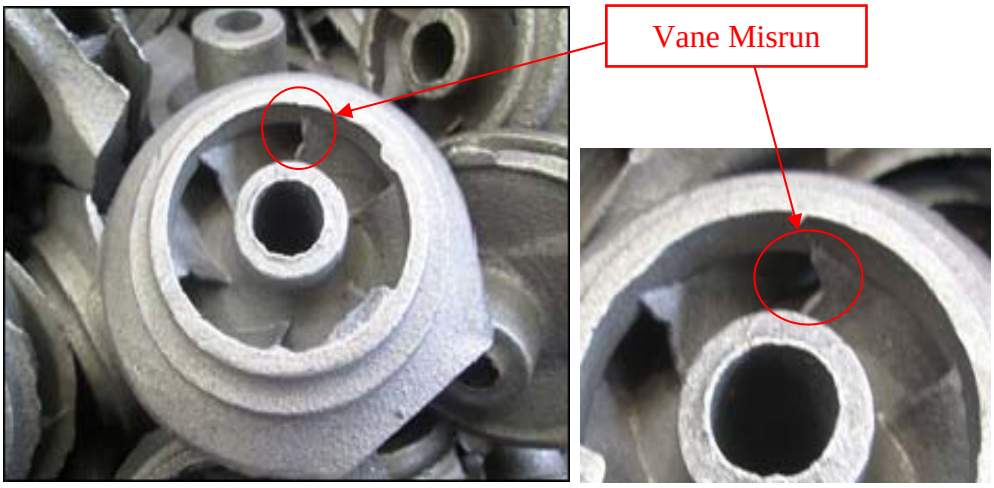

รูปที่ 3.10 ตัวอย่างชิ้นงานเสียประเภทวิ่งไม่เต็มแบบ (Misrun)

3.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่องานเสียประเภทวิ่งไม่เต็มแบบในกระบวนการหล่อโลหะ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและอาจจะก่อให้เกิดปัญหาประเภทวิ่งไม่เต็มแบบ ซึ่งจากปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยหลักๆที่มองว่าจะส่งผลต่อการเกิดปัญหาประเภทวิ่งไม่เต็มแบบออกมาทั้งหมด 3 ปัจจัยหลักด้วยกัน คือ

3.3.1 ส่วนผสมทางเคมีของน้ำโลหะ (Chemical Composition)

3.3.2 ประสิทธิภาพของระบบทางเดินน้ำโลหะ (Gating System)

3.3.3 อุณหภูมิการเทน้ำโลหะ (Pouring Temperature)

3.4 ตรวจสอบส่วนผสมทางเคมี (Chemical Composition)

ส่วนผสมทางเคมีในน้ำโลหะมีผลต่อความสามารถในการไหลของน้ำโลหะด้วยเช่นกัน[3] ซึ่งความสามารถในการไหลนั้นเองอาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาชิ้นงานเสียหายในกระบวนการหล่อได้ จากตารางที่ 3.2 แสดงตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลการตรวจสอบส่วนผสมทางเคมีในโรงหล่อ โดยฝ่ายผลิตจะเก็บตัวอย่างเพื่อส่งมาให้ฝ่ายควบคุมคุณภาพตรวจสอบด้วยเครื่องสเปคโตรมิเตอร์ ในทุกเตาที่ผลิต ทั้งนี้ในกรณีที่ส่วนผสมยังไม่ได้ค่าตามมาตรฐานที่กำหนด ฝ่ายผลิตจะต้องทำการเติมส่วนผสมต่างๆตามคำแนะนำจากฝ่ายควบคุมคุณภาพ และต้องส่งตัวอย่างให้ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพตรวจสอบส่วนผสมทางเคมีอีกครั้ง จนกว่าจะได้ส่วนผสมตามมาตรฐาน จึงจะนำไปใช้ในกระบวนการผลิตต่อไปได้ โดยจะทำการเก็บข้อมูลของเตาที่นำไปขึ้นรูปผลิตภัณฑ์รุ่น 400 I จำนวน 10 เตา

ซึ่งวิธีการตรวจสอบส่วนผสมทางเคมีจะมีขั้นตอนดังนี้ ตักน้ำโลหะที่หลอมละลายสมบูรณ์แล้ว ก่อนทำการเทลงแบบ จะนำมาเทใส่แม่พิมพ์ทองแดง จากนั้นปล่อยให้เย็นตัว เมื่อได้ตัวอย่างมาแล้วจะนำไปเจียร์เปิดผิวและปรับระนาบของตัวอย่าง และนำไปทดสอบหาส่วนผสมทางเคมีด้วยเครื่องสเปคโตรมิเตอร์ เครื่องจะทำการวิเคราะห์และแสดงส่วนผสมของธาตุออกมาในรูปแบบของเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ตัวอย่างการเตรียมชิ้นงานเพื่อตรวจสอบแสดงดังรูปที่ 3.11

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลส่วนผสมน้ำโลหะ โดยจะเก็บข้อมูลของเตาที่นำไปขึ้นรูปผลิตภัณฑ์รุ่น 400 I จำนวน 10 เตา

No.	Composition %								
	%C	%Si	%Mn	%Ni	%Cr	%Cu	%S	%Nb	%P
Upper	*3*	*2.8*	*1.5*	*17.5*	*2.5*	*7.5*	*0.12*		
Lower		*1.5*	*0.5*	*13.5*	*1.5*	*5.5*			
Sample 1									
Sample 2									
Sample 3									
Sample 4									
Sample 5									
Sample 6									
Sample 7									
Sample 8									
Sample 9									
Sample 10									

รูปที่ 3.11 การเตรียมชิ้นงานตัวอย่างเพื่อตรวจสอบส่วนผสมทางเคมี

3.5 ตรวจสอบประสิทธิภาพระบบทางเดินน้ำโลหะ (Gating System)

ปัญหาน้ำโลหะวิ่งไม่เต็มแบบในกระบวนการหล่อนั้น สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือความเหมาะสมของระบบทางเดินน้ำโลหะ ซึ่งถ้าออกแบบระบบทางเดินน้ำโลหะไม่เหมาะสมจะทำให้น้ำโลหะไหลเข้าไปไม่ถึงหรือเข้าไปได้ไม่เต็มในบางพื้นที่ โดยปัญหาที่พบกรณีที่ออกแบบไม่เหมาะสมนั้น งานเสียจะเกิดซ้ำๆที่จุดเดิม

ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

1. ติดหมายเลขในแพทเทิล เพื่อระบุตำแหน่งของชิ้นงานในแบบหล่อโดยจะกำหนดเป็นชิ้นงาน A ถึง ชิ้นงาน F

2. นำแพทเทิลที่ติดหมายเลขเข้าสู่กระบวนการผลิต

3. เก็บข้อมูลตำแหน่งงานเสียที่เกิดขึ้น รวมทั้งระบุตำแหน่งของใบพัดที่เกิดปัญหาวิ่งไม่เต็มแบบด้วย ตัวอย่างตารางบันทึกผลแสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างตารางบันทึกผลชิ้นงานเสียของงานรุ่น 400 I

Daily Inspection Check Sheet

Part Name : 400I **Process :** _____ **Inspector :** _____	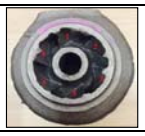 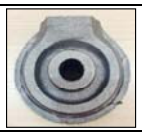	**Date :** _____ **Shift :** _____ **Production Date :** _____ **Total Q'ty(Pcs) :** _____

Problem	Sample																							
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Location No.																									
Cold shut (เทไม่เต็ม)																									
Gas (รูแก๊ส)																									
Slag /Inclusion (แสลิก/สิ่งสกปรก)																									
Dent (บุ๋ม)																									
Sand crack (ทรายพัง)																									
Vane Misrun (ใบพัดไม่เต็ม)																									
- Vane No.1																									
- Vane No.2																									
- Vane No.3																									
- Vane No.4																									
- Vane No.5																									
- Vane No.6																									
Other (อื่นๆ)																									

3.6 ตรวจสอบผลของอุณหภูมิเทน้ำโลหะ (Pouring Temperature)

การตรวจสอบอุณหภูมิเทน้ำโลหะถือเป็นปัจจัยหลักที่จะต้องนำมาพิจารณาสำหรับปัญหางานหล่อวิ่งไม่เต็มแบบ งานวิจัยนี้จะทำการตรวจสอบโดยการวัดอุณหภูมิของน้ำโลหะก่อนเทลงแบบหล่อโมลด์แรกและโมลด์สุดท้าย เพื่อเปรียบเทียบปริมาณชิ้นงานเสียที่เกิดขึ้นเมื่ออุณหภูมิเทน้ำโลหะแตกต่างกัน แผนผังการบันทึกอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในกระบวนการหล่อโลหะแสดงดังรูปที่ 3.12

สำหรับผลิตภัณฑ์รุ่น 400 I นี้ ในการผลิตงาน 1 เบ้า (Ladle) จะเทได้ทั้งหมด 5 โมลด์ ซึ่ง 1 โมลด์จะมีชิ้นงานทั้งหมด 6 ชิ้น การเก็บข้อมูลในครั้งนี้จะทำทั้งหมด 3 เบ้า โดยจะบันทึกอุณหภูมิเทน้ำโลหะที่วัดด้วยเทอร์โมคับเปิล เวลาที่ใช้ในการเท และผลของชิ้นงานเสียที่เกิดขึ้น ทั้งนี้จะทำการระบุตำแหน่งการวางของชิ้นงานในแบบหล่อและตำแหน่งของใบพัดที่เกิดปัญหาด้วย ตารางบันทึกผลชิ้นงานเสียจะใช้ตารางที่ 3.3 เช่นกัน ตัวอย่างการวัดอุณหภูมิน้ำโลหะก่อนเทลงแบบหล่อทรายแสดงดังรูปที่ 3.13

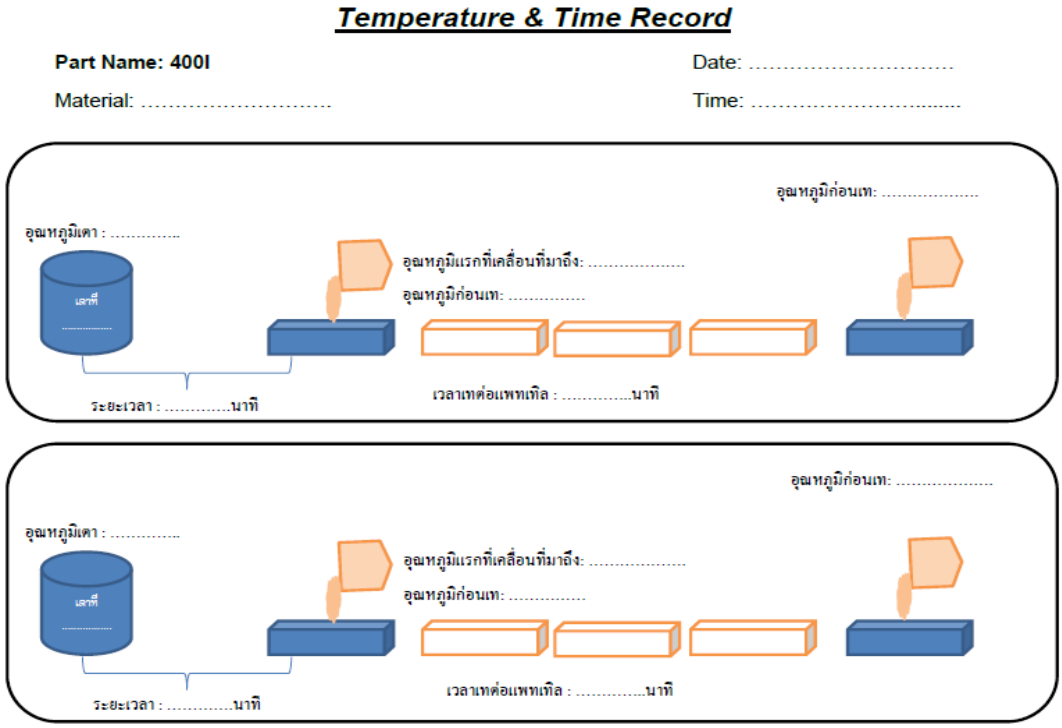

รูปที่ 3.12 แผนผังการบันทึกอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเทน้ำโลหะ

รูปที่ 3.13 การวัดอุณหภูมิน้ำโลหะก่อนเทลงแบบหล่อทรายด้วยเทอร์โมคัปเปิล (Thermocouple)

3.7 ดำเนินการทดลอง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาวะการทำงานในปัจจุบันพบว่า อุณหภูมิการเทน้ำโลหะส่งผลต่อปริมาณงานเสียประเภทวิ่งไม่เต็มแบบโดยที่อุณหภูมิเทน้ำโลหะสูงจะมีชิ้นงานเสียน้อยกว่าการเทน้ำโลหะที่อุณหภูมิต่ำ ซึ่งเป็นไปได้ว่าอุณหภูมิเทน้ำโลหะอาจจะสูงไม่เพียงพอทำให้น้ำโลหะเย็นตัวก่อนจะวิ่งเต็มแบบ

การทดลองนี้จะทำการเพิ่มอุณหภูมิเทน้ำโลหะที่โมลด์แรกเป็น 1,530^{O}C จากเดิม 1,520^{O}C และตรวจสอบอุณหภูมิก่อนเทน้ำโลหะที่โมลด์สุดท้าย จากนั้นติดตามผลของปริมาณชิ้นงานเสียที่เกิดขึ้นและเวลาที่ใช้เทน้ำโลหะ ทั้งนี้จะทำการทดสอบทั้งหมด 15 โมลด์ รวมชิ้นงานทั้งหมด 90 ชิ้น โดยขั้นตอนการทดลอง แสดงดังรูปที่ 3.14

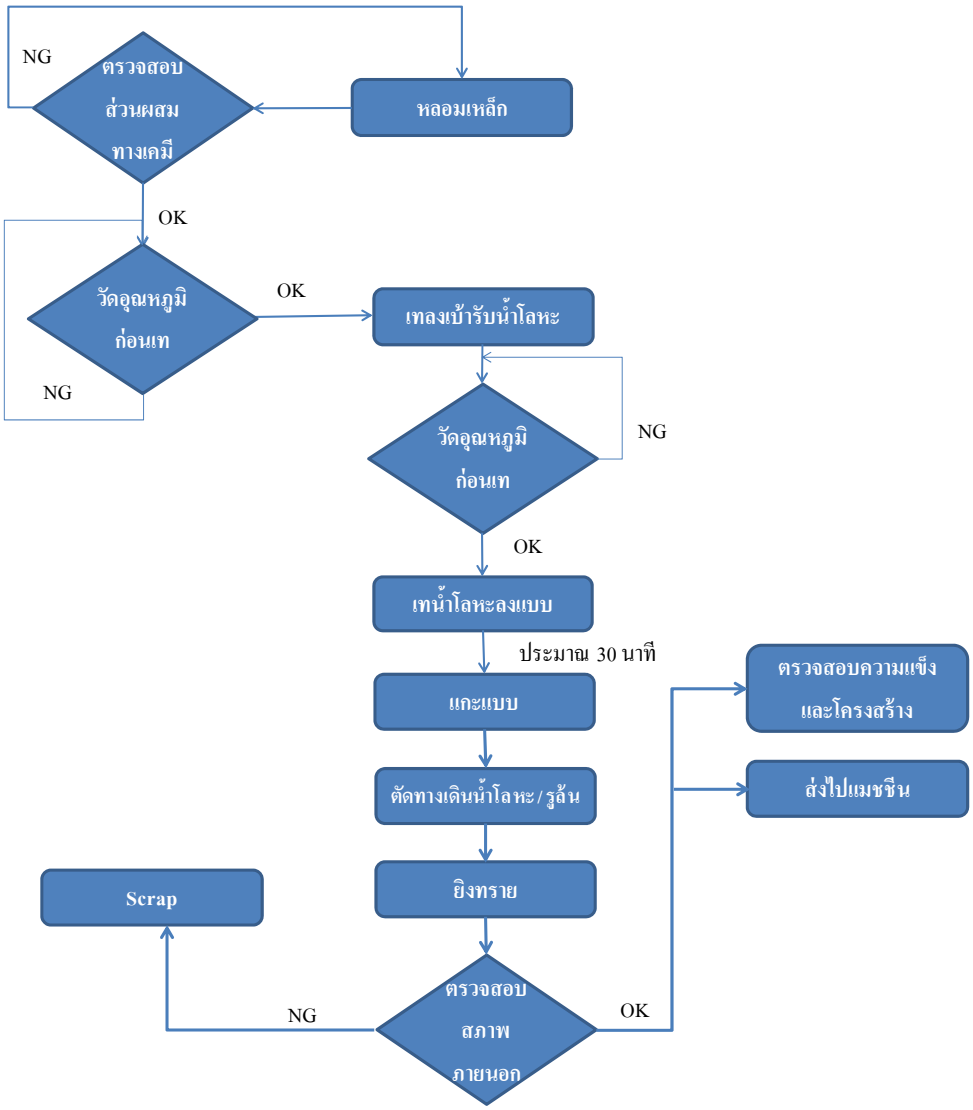

รูปที่ 3.14 แผนผังขั้นตอนการทดลอง

3.8 ตรวจสอบค่าความแข็งและโครงสร้างจุลภาค

เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าอุณหภูมิการเทน้ำโลหะที่เปลี่ยนไปนั้นไม่ส่งผลเสียต่อสมบัติทางโลหะวิทยาของชิ้นงาน จึงทำการทดสอบโดยนำชิ้นงานที่มีอุณหภูมิการเทก่อนและหลังปรับปรุง มาตรวจสอบสมบัติต่างๆ ดังนี้

3.8.1 ตรวจสอบค่าความแข็ง (Hardness Test)

เพื่อวิเคราะห์หาค่าความแข็งของชิ้นงานระหว่างก่อนและหลังการปรับอุณหภูมิเทน้ำโลหะ ด้วยการนำชิ้นงานหล่อที่ได้ (As-cast) มาเจียร์เพื่อปรับความเรียบผิวและนำมาวัดความแข็งด้วยเครื่องวัดความแข็ง Mitutoyo รุ่น HR-300 จำนวน 3 จุด ด้วยหัวกดบอล (Ball) ขนาด 1.5875 มิลลิเมตร และแรง 980.7 นิวตัน (100 kgf) ซึ่งหน่วยการวัดที่ได้คือ HRB จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ทางโรงงานกำหนดไว้

3.8.2 ตรวจสอบโครงสร้างจุลภาค (Micro Structure)

เพื่อตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานทั้งสองอุณหภูมิเทน้ำโลหะ (1,520^{O}C & 1,530^{O}C) ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่

การตรวจสอบโครงสร้างจุลภาค ทำได้โดยนำชิ้นงานมาตัดให้ได้ขนาดตามต้องการแล้ว นำชิ้นงานนั้นไปขึ้นเรือน (Mount) แล้วนำไปขัดด้วยกระดาษทราย เริ่มจากเบอร์หยาบไปหาเบอร์ละเอียด จะใช้กระดาษทรายเบอร์ 100, 400, 600, 1000 และขัดมัน (Polishing) ด้วย ผงอลูมิน่าบนผ้าสักหลาด จากนั้นเมื่อขัดเสร็จแล้วนำชิ้นงานที่ได้ ไปตรวจสอบโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์รุ่น GX51 ด้วยกำลังขยาย 100 เท่าและบันทึกภาพโครงสร้าง ตัวอย่างชิ้นงานที่เตรียมพร้อมสำหรับไปตรวจสอบโครงสร้างแสดงดังรูปที่ 3.15

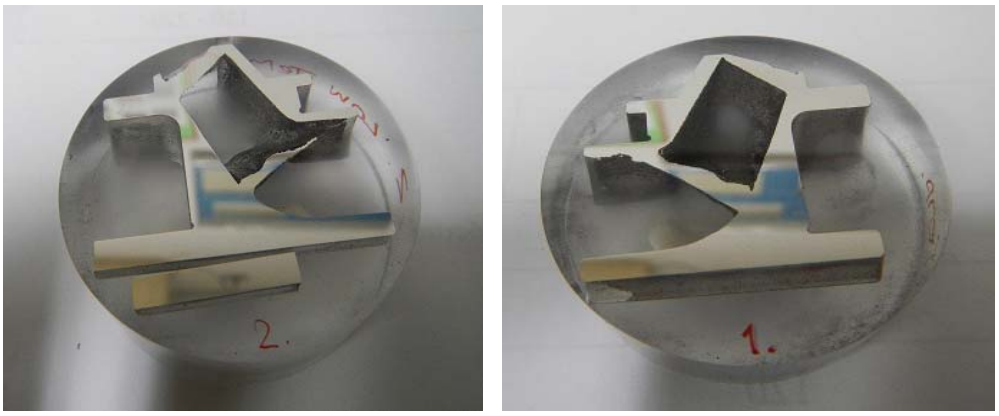

รูปที่ 3.15 ตัวอย่างชิ้นงานที่เตรียมพร้อมสำหรับไปตรวจสอบโครงสร้าง

3.9 ยืนยันผลการทดลองและหาช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสม

เพื่อเป็นการยืนยันผลการทดลองและหาช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับฝ่ายผลิตใช้งานในกระบวนการผลิตจริง ผู้วิจัยจึงทำการทดลองหล่อโลหะที่อุณหภูมิเทน้ำโลหะดังนี้ 1,525^{O}C 1,530^{O}C และ 1,535^{O}C โดยจะทำการทดสอบอุณหภูมิละ 10 โมลด์ และบันทึกผลชิ้นงานเสียที่ได้

3.10 ทดลองใช้ในการผลิตจริง

จากการผลทดลองที่ได้จะนำสภาวะที่เหมาะสมไปทดลองใช้จริงในกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องและติดตามผลของชิ้นงานเสียที่เกิดขึ้น และวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบกับสภาวะปัจจุบัน